

Sygn. akt II CSK 608/19

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministerstwu Sprawiedliwości

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 października 2020 r.,

wniosku pełnomocnika powoda o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2020 r., sygn. akt [...],

prostuje punkt 3. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2020 r. (sygn. akt II CSK 608/19) określający wysokość opłaty należnej adwokatowi świadczącemu powodowi pomoc prawną z urzędu w postępowaniu kasacyjnym tylko w ten sposób, że przyznaną adw. P.S. od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w [...]) kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) zł zastępuje kwotą 5 400 (pięć tysięcy czterysta) zł, która również podlega podwyższeniu o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda, świadczący mu pomoc z urzędu w postępowaniu kasacyjnym wniósł o sprostowanie wysokości opłaty przyznanej mu za udzieloną pomoc (sporządzenie skargi kasacyjnej) w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2020 r., wskazując, że - zapewne omyłkowo - przyznano mu opłatę właściwą w wypadku, gdyby reprezentował stronę w postępowaniu drugoinstancyjnym, tymczasem ustanowiony został jedynie do postępowania kasacyjnego, wobec czego należna mu opłata powinna wynosić netto 5 400 zł, co wynika z przepisów wskazanych w uzasadnieniu postanowienia.

Twierdzenia zawarte we wniosku o sprostowanie postanowienia odpowiadają rzeczywistości. Wskazanie w postanowieniu niższej opłaty było wynikiem oczywistej omyłki w zastosowaniu procentowej części opłaty podstawowej, przyjęta została stawka 50% zamiast 75%, przysługującej adwokatowi, który nie prowadził sprawy w drugiej instancji (§ 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3, § 8 ust. 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 18). Wobec tego, że zachodzą przesłanki wnioskowanego sprostowania postanowienia na podstawie art. 350 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 361 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.